

feudatarii domino feudi intra annum præstari, et à quo tempore annus iste debeat incipi computari, et an idem sit dicendum in filiabus feminis, num. 4 l. 10 tit. 26 part. 4.—Et quid si ejus pater juravit pro se et successoribus suis, ibidem.

JURAMENTUM ILLICITUM SEX MODIS DICITUR, n. 13 l. 11 tit. 11 part. 5.—Et si dubitetur an juramentum sit licitum, vel non, Princeps sæcularis non cognoscit de hoc, sed Papa, ibi l. in n. 14.—Juramentum illicitum potest quis propria auctoritate revocare, et qui si dubitetur, n. 15 l. 11 tit. 11 part. 5.—Et instante necessitate potest quis venire etiam contra licitum et honestum juramentum, dict. n. 15 l. 12.—Juramentum super rebus illicitis præstitum, vel per vim, vel metum, an obliget jurantem, n. 4 l. 28 tit. 11 part. 5.—præstitum contra bonos mores naturæ, vel quasi, an valeat, et qui si fiat contra bonos mores civiles, n. 9 l. 28 tit. 11 part. 5.

JURAMENTUM METU FACTUM, quando excuset jurantem, ne ad observantiam talis juramenti teneatur, n. 2 l. 29 tit. 11 part. 5.—Et quando adfuit justus metus, poterit iudex sæcularis compellere recipientem tale juramentum; ut illud relaxet, dict. n. 2.—Juramentum metu extortum in casu à lege prohibito non obligat ipso jure, et quare, dict. n. 2 in fin., et n. 4 l. 28 tit. 11 p. 5.—Sed an et tunc talis jurans indigeat absolutione, ibidem.—Juramentum super rebus illicitis præstitum, vel per vim, vel metum, an obliget jurantem, n. 4 l. 28 tit. 11 part. 5.

JURAMENTUM DEFERTUR, vel præstatur.—Et juramentum quod præstatur reo, quando conventus non invenit fidejussorem, debet esse credulitatis, non veritatis assertivum, num. 5 l. 41 tit. 2 part. 5.—Quod juramentum debet præstari ad iudicis delationem, et cum eo debet bona sua, quæ habet, obligare, ibid.—Juramentum quando à iudice partibus deferri debeat, et super qua quantitate, n. 6 l. 2 tit. 11 part. 5.—debet præstari, ubi non adest plena probatio, si adsit semiplena, quod limitatur octoginta modis, *remissivè* n. 7 l. 2 tit. 11 part. 5.—Et quid si ultra unum testem adesset alia præsumptio, an tunc etiamsi sit causa magna, sit deferendum juramentum, dict. n. 7.—Et ad delationem juramenti non est procedendum, nisi causa cognita, quia delatio magis nititur æquitate, quam rigore, quod iudex præ oculis habere debet, ibid.—Neque ad delationem juramenti est procedendum, quando recurritur ad ecclesiam propter defectum iudicis sæcularis, dict. num. 7 in med.—Et ista talis probatio dicitur extraordinaria, ibidem.—Juramentum deferitur in defectum probationis contra præsumptionem consuetudinis, num. 2 l. 2 tit. 11 part. 5.—Et an deficiente probatione deferatur juramentum, si agitur contra officialem in syndicatu, et per eum condemnatur, ibid.—Juramentum cum deferatur, an debeat pars citari, et an hoc delationis jus transeat in hæredem, dict. n. 7.—debet deferri habenti testem integrum pro se, etiamsi pars adversa alium minus integrum pro se adducat, dict. n. 7 dict. l. 2 tit. 11 part. 5.—non deferatur petenti aliquem in servum, neque quando requiritur apertissima probatio, dict. n. 7.—non deferatur homini, facili et

prompto ad jurandum, etiam in defectum probationis, dict. n. 7 in fin. l. 2 tit. 11 part. 5.—an debeat deferri per iudicem, etiam parti non petenti, num. 8 l. 2 tit. 11 part. 5.—Et an juramentum possit recusare, etiam non referendo, ibidem in n. 9.—Juramentum in pœnis non deferatur in supplementum probationis, dict. n. 7 l. 2 tit. 11 part. 5.—an possit deferri infanti, n. 3 l. 5 t. 11 part. 5.—in iudicio, an deferatur filiofamilias, quoad peculium, et quando, n. 5 l. 3 tit. 11 part. 5.—Et an actor possit deferre juramentum reo, quando ipse actor nihil probavit, et ad illud compelli, num. 4 l. 8 t. 11 part. 5.—Juramentum in iudicio an possit fieri, et deferri per agentem res populi in iudicio, et an idem in actione populari, n. 4 l. 10 tit. 11 part. 5.—an possit deferri in causis criminalibus, n. 3 l. 10 tit. 11 part. 5.—delatum ab uno ex correis, an aliis præjudicet, et an requiratur, quod sint socii, ad hoc ut aliis noceat, num. 5 l. 17 tit. 11 part. 5.—Et an fidejussor, qui voluntate debitoris juravit quod solverat, non habeat recursum contra debitorem, n. 7 l. 17 tit. 11 part. 5.—Juramentum præstari debet à conjugibus, quod unus copulam non impediet altero, si de impotentia unus redarguatur, num. 5 per text. ibi, l. 5 tit. 7 part. 4.—si præstetur ab illo, qui dicit tempore denuntiationis matrimonii ignorasse causam, an faciat illum admitti post tempus, num. 7 l. 5 tit. 9 part. 4.—Et an sit locus delationi juramenti ratione conjecturarum, quas reus pro se adducit, quando actor plenè probavit, num. 15 l. 15 tit. 8 part. 5.—Juramentum si sit à creditore debitori delatum, an per illum debitor liberetur ipso jure, vel ope exceptionis, n. 3 l. 9 tit. 14 part. 5.—debet à tutore præstari, quod servavit res minoris, et an per ipsum gesta nullo præstito juramento teneant, n. 7 l. 9 tit. 16 part. 6.—Et an hoc juramento possit remitti per testatorem, ibidem.—Juramentum an debeat præstari ab accusante aliquem, et quando, et qualiter n. 7 et 8 l. 14 per text. ibi, t. 4 part. 7.—an debeat præstari statim à delinquente capto, et an si crimen, de quo accusatur, est occultum, possit licitè et sine peccato negare, neque suo iudici respondere, n. 3 l. 4 per illum text. ibi, tit. 29 part. 8, vide infra in vers. seq.

JURAMENTUM IN DEFECTUM, vel in supplementum probationis.—Et juramentum debet præstari, ubi non adest plena probatio, si adsit semiplena, quod limitatur octoginta modis, quos *remissivè* v. per n. 11 l. 2 t. 11 p. 5.—Et quid si ultra unum testem adesset alia præsumptio, an tunc etiamsi sit causa magna, sit deferendum juramentum, dict. n. 7.—Juramentum non deferatur in defectum probationis contra præsumptionem consuetudinis, dict. n. 7 dict. l. 2 t. 11 p. 5.—Et an delationem juramenti non est procedendum, nisi causa cognita, quia delatio magis nititur æquitate, quam rigore, quod iudex præ oculis habere debet, ibid.—Et ista probatio per juramentum propriè non dicitur probatio, sed est extraordinaria probatio, d. dict. n. 7 in med.—Neque ad delationem juramenti est procedendum, quando recurritur ad ecclesiam propter defectum iudicis sæcularis, ibidem, neque aliis casibus, de quibus ibid.—Et an deficiente probatione deferatur juramentum, si agatur

contra officialem in syndicatu, et per eum condemnatur, ibid.—Juramentum in defectum probationis, an detur concremanti, et destruenti instrumentum debiti, n. 7 l. 2 tit. 11 part. 5.—Et an juramenti delatio detur ex uno tantum teste in iudicio possessorio, dict. n. 7.—Juramentum ad hoc ut detur ex probatio e semiplena, debet esse non solum semiplena, sed et verisimilis, dict. n. 7.—Nec deferatur ubi dolus obijcitur, neque ubi quis venit ad impugnationem sententiæ ex semiplena probatione, ibidem.—Neque quando aguntur probationes ad æternam rei memoriam, ibidem.—Juramentum in pœnis non deferatur in supplementum probationis, dict. n. 7 dict. l. 2 tit. 11 part. 5.—non deferatur in supplementum propter testes singulares singularitate obstitiva, ibidem.—non deferatur in supplementum probationis, cum agitur de probanda inimicitia, ibidem.—non deferatur homini facili, et prompto ad jurandum, etiam in defectum probationis, dict. n. in fin. dict. l. 2 tit. 11 part. 5.—in defectum probationis, an admittatur in causis matrimonialibus, et quando, n. 7 l. 10 t. 11 p. 5, v. supra in vers. proximè præced.

JURAMENTUM DE CALUMNIA, et an juramentum de dilatione malitiosè non petenda in juramento calumniæ sit omittendum, n. 7 l. 25 tit. 11 part. 5.—de calumnia an præstetur per procuratorem, et quando, n. 9 l. 25 t. 11 part. 5.—de calumnia, quod in principio litis datum fuit, an sufficiat illi, qui vult instrumentum de falso redarguere, an verò aliud juramentum illi necessarium sit, quod illud malitiosè non faciet, n. 4 l. 112 tit. 18 p. 3.—calumniæ excusat à condemnatione expensarum à iudice faciendi, num. 2 l. 8 tit. 22 part. 5.

JURANS non advocare in palatio, poterit sine metu perjurii pro pupillis, et conjunctis personis advocare, n. 3 l. 11 tit. 6 part. 5.—falsum si sit minor, an puniatur pœna perjurii, et quando, n. 3 l. 7 tit. 11 part. 5.—super causa populi, vel juramentum deferens, aliis de populo an præjudicet, n. 4 et 2 l. 10 tit. 11 part. 5.—falsum in litem, qualiter puniatur, n. 2 cum aliis ibi, l. 26 tit. 11 part. 5.—solvere ad certum terminum, sciens quod illud non poterit adimplere, si cedat bonis, an sit perjurus, n. 2 l. 17 tit. 11 part. 5.—aliquem obedire, non tenetur ei parere, si præcipiat illicita, et quid si offenso præcipiat, ut exeat à civitate, n. 8 l. 27 tit. 11 part. 5.—Et quid de eo, qui se commisit misericordiæ alicujus, si ipse illicita præceperit, dict. n. 8 dict. l. 27.—Jurans aliquid per metum, an ad observantiam juramenti teneatur, et an in isto casu absolutionem petere debeat, n. 2 et 3 l. 29 tit. 11 part. 5.—servare pactum legis commissoriæ in pignoribus, an juramento stringatur, vel illum obliget, n. 4 l. 44 tit. 5 part. 5.—non venire contra contractum venditionis, an possit intentare remedium l. 2 *C. de rescind. vendit.* si ultra dimidiam decipiatur, n. 11 l. 56 tit. 5 part. 5.—Et quid in minore quatuordecim annorum, vel in majore viginti quinque, et quid si læsio sit enormis, ibidem in n. 12.—Jurans factum alienum, an obligetur juramento, et quid jurasse videatur, num. 2 in fin. l. 11 tit. 11 part. 5.—Et qui si fecit quantum potuit, ut ille tertius faceret, et ille noluit, an liberetur à pœna, vel interesse, ibidem in n. 2.

—Jurans facere illicitum, per vim, vel per metum, an obligetur juramento, num. 4 leg. 28 tit. 11 part. 5, et n. 2 l. fin. tit. 11 part. 5.—solvere ad certum terminum, an liberetur à perjurio per compensationem, n. 4 l. 20 tit. 14 p. 5.—non venire contra contractum, sive impubes, sive minor sit, an et quando ad observantiam obligetur, n. 3, 6, 7, 8 et 9 l. 6 per text. ibi, tit. 19 p. 6.—contractum tunc de novo contrahere videtur, dict. num. 5 post princ.—veritatem dicere cum de crimine accusatur, an illud licitè et sine peccato negare possit, si crimen sit occultum, et quando: vide plura de hoc per n. 3 l. 4 tit. 29 part. 7.—calore iracundiæ an obligetur juramento, n. 4 l. 16 tit. 24 part. 7.

JURARE de novo non tenetur notarius, qui vadit ad aliquam inquisitionem cum iudice inquisitore, n. 3 l. 9 tit. 17 part. 5.—an debeat minor donationem causa mortis, quam ipse facit ad hoc, scilicet, ut illa valeat, n. 5 l. 11 tit. 4 part. 5.—an debeat executor testamentarius à testatore datus, antequam sibi tradantur bona testatoris, n. 4 l. 5 tit. 10 part. 6.—Et an liberetur per juramentum, si aliter rationem de gestis per eum reddere non possit, ibidem in n. 5.—Jurare an debeat criminis statim quod de delicto accusatur, num. 5 in princ. l. 4 tit. 29 part. 7.—Et an postquam juravit veritatem dicere, illam licitè et sine peccato negare possit, si crimen de quo accusatur, sit occultum, etiamsi à suo iudice interrogetur, vide plura per n. 3 l. 4 tit. 29 p. 7, per illum text. ibidem.

JURISDICTIO, quæ olim erat penes Decanum, hodie est penes Episcopum, n. 4 l. 5 tit. 6 p. 4.—rectè est apud infideles, neque peccant jurisdictionem exercendo, n. 5 l. 17 tit. 6 part. 1.—Episcopi vendi non potest sine vitio simoniæ, et quid in jurisdictione temporali, n. 2 l. 8 tit. 17 part. 1.—in omnibus et per omnia est annexa Imperatori, vel Regi in regno suo, si non recognoscat superiorem, n. 7 l. 2 tit. 4 part. 2.—Jurisdictionem supremam habet Rex in castris et locis donatis ab eo, vel aliorum dominorum, num. 12 l. 22 tit. 15 part. 2.—Jurisdictio per possessorem majoriæ loco suo acquisita, an successor in majoria illam habere possit titulo majoriæ, num. 10 l. 2 tit. 15 part. 2.—ordinaria cohæret territorio, et est sicuti nebula super paludem, num. 8 leg. 4 tit. 4 part. 5.—desiderat territorium, sicuti servitus fundum, num. 5 l. 17 tit. 4 part. 5.—Jurisdictione simpliciter concessa, ibi non veniunt ea, quæ tangunt merum imperium, num. 4 leg. 7 t. 18, et num. 4 leg. 18 t. 4 p. 5.—Jurisdictio suprema, et alia ea excepta per quantum tempus præscribi debeat, n. 3 l. 6 t. 29 p. 3.—et qualiter in jurisdictionibus acquiratur quasi possessio: plura de hoc vide per n. 4 l. 4 t. 50 part. 5.—Jurisdictionem omnimodam habere præsumitur in loco aliquo ille, qui ibidem furcas habuit erectas per triginta annos, licet illo tempore nullus ibi fuerit suspensus, quia casus non contingit, num. 8 l. 15 t. 31 part. 5.—Jurisdictio una per aliam adjuvari potest, n. 5 in princ. l. 5 t. 3 p. 4.—an sit penes aliquem dominum, qui in solo proprio villam seu castrum ædificavit de novo, an verò talis jurisdictio sit penes civitatem, cui locus ille appropinquatur, et subest, n. 4 l. 9 tit. 4 p. 5.—an ve-

niat in generali concessione Principis de aliquo territorio facta, et quando, dict. n. 4 dict. l. 9 t. 4 p. 3.—Et quid si donatarius ille in illo loco sibi donato, de novo populam construxerit, ibid.—Jurisdictio alicujus populi si assignetur alicui pro majoria, an ex hoc videatur donare majoria omnia alia jura, et redditus villarum, ibidem.—est jus incorporale, neque transit sine cessione, est enim species servitutis, n. 3 l. 6 t. 10 p. 5.—Et quid in socio habente jurisdictionem in aliquo loco, an ejus socius omnium bonorum admittatur sine mandato ad aliquid faciendum, ibi.—Jurisdictio an possit pignori, et quando, num. 2 l. 2 tit. 13 part. 5.—Et an creditor possit uti jurisdictione in castro sibi pignori, ibidem.—Jurisdictio, et dominium an sit apud infideles, n. 3 l. 2 tit. 23 part. 2.—Jurisdictionem non habentes, an possint voluntate partium prorogare de loco ad locum, vel aliter, n. 1 l. 47 tit. 18 part. 3.—Et quid si iudex non potest cognoscere nisi usque ad certam quantitatem, an tunc per partes sit locus prorogationi, ibidem.—Jurisdictio prorogata in delegatum, an spiret quando finitur causa principalis sibi delegata, dict. n. 1 in fin. dict. l. 47 tit. 18 part. 3.—delegata extenditur ad accessoria rebus, de quibus fit commissio, et sic ad fructus, n. 4 dict. l. 47.—an transeat in concessione, seu venditione, quæ fit alicujus villæ, n. 8 l. 68 tit. 18 part. 5, et ibi num. 13.—venit cum legato principali, estque accessoria ad bona in quibus subsistunt, dict. n. 13.—Et an ita sit, si tale accessorium sit nobilius suo principali, ibidem.—Jurisdictio, et an in criminibus habeat locum prorogatio jurisdictionis, et quando et qualiter, num. 2 l. 13 per text. ibi, tit. 1 p. 7.—an videatur prorogata per confessionem factam coram iudice incompetenti, aliàs habente merum imperium in criminalibus, ibid.—iudicis an per reum accusatum de crimine videatur prorogata, quando ipse exceptiones, quas habebat, ad exclusionem iudicii non posuit, ibid. in n. 3.—Et an et quando iudex proprius teneatur habere ratam talem prorogationem alterius iudicis in criminalibus, n. 4 dict. l. 13 tit. 1 part. 7.

JURIS IGNORANTIA quando excuset, n. 2 l. 20 t. 1 p. 1.

JURIS ERROR an excuset mulieres, vel minores, n. 2 l. 20 tit. 1 part. 1.

JURISPERITUS servare debeat tempora, sicuti medicus, n. 2 l. 12 tit. 22 part. 3.

Jus.	Jus canonicum, et civile.
Jus patronatus.	Jus revendendi.
Jus commune.	Jus hospitandi.
Jus Regium.	Jus retentionis.
Jus pignoris.	Jura sanguinis.
Jura feudorum.	Jura singularia.
Jus gentium.	Jura personalia.
Jus offerendi.	Jus pasculandi.
Jus creandi.	Jus exequendi.
Jus naturale.	Jus aquæducendæ.
Jus naturalitatis.	Jus accrescendi.
Jus competens.	Jus deliberandi.
Jus visitandi.	Jus agendi ad supplementum.
Jus Divinum.	
Jus collectandi.	

Jus oritur ex facto, n. 12 l. 2 tit. 21 part. 3.—et an dicens sibi ipsi jus, amittat, vel consequatur præmium legale, n. 7 in fin. l. 46 tit. 6 part. 5.

JUS PATRONATUS quibus de causis cuique attribuatur, et an una illarum tantum sufficiat, n. 3 l. 1 tit. 13 part. 1.—an ex consuetudine, vel præscriptione alicui acquiratur, ibidem.—an possit de assensu veri patroni in eum, qui patronus non est, transferri, ibidem.—an acquiratur ex reedificatione, vel reparatione alicujus ecclesiæ, ibid.—acquiratur ex sola assignatione loci cum voluntate Episcopi, num. 4 dict. l. 1 tit. 13 p. 1.—quis habeat in aliqua ecclesia, an ille, qui ædificare cœpit, et pœnituit, an ille, qui opus perfecit, n. 5 dict. l. 1.—an possit acquiri in monasterio Religiosorum illis invitis, ibid.—acquiratur ex fundatione, constructione, vel donatione, etiamsi construens expressè non reservet sibi tale jus, n. 6 ibid.—jus patronatus successio fit in stirpe, et non in capita, et ita valet vox duorum filiorum alterius patroni, quando patres erant patroni, n. 2 l. 8 tit. 13 part. 1.—an transeat ad filios bastardos, ibid. in n. 5.—an possit de voluntate testatoris ad hæredes sanguinis tantum transire, ibid. in n. 4.—an transeat in fideicommissarium, et in in eo succedant tam masculi, quàm feminae, ibidem.—transit in alium, in quem transit hæreditas, n. 4 l. 8 tit. 13 part. 1.—Et ideo si filius renuntiet hæreditati paternæ non retinebit jus patronatus ecclesiæ, libertorum vero sic, ibidem.—Et quid si adsit consuetudo quod jus patronatus esset penes primogenitum, ibidem.—Jus patronatus acquiratur sola hæreditatis aditione, licet nondum sit in possessione bonorum, ibidem.—donari potest, et an requiratur consensus Episcopi, et quid si sine causa nolit consentire, n. 6 dict. l. 8 tit. 13 part. 1.—Et quid si patronus velit jus suum compatrono donare, an talis consensus, ibidem.—Et an talis consensus debeat præstari ante factam donationem, vel post, ibidem in n. 7. Jus patronatus cum universitate vendi potest, per se vero non; et an cum universitate possit locari, et pignori dari, vel in dotem dari, ibi in n. 8 dict. l. 8.—potest locari, et interim ille cui locatur, habebit jus præsentandi, si ad longum tempus locetur, aliàs non, n. 1 l. 9 tit. 13 part. 1.—non potest cum universitate pignori, neque creditor interim præsentavit, nisi sit exceptum, ibi in n. 2.—an possit uni ex hæredibus per iudicem in divisione hæreditatis adjudicari, num. 1 l. 12 tit. 13 part. 1.—an possit per testatorem uni ex hæredibus adjudicari, ibid.—ecclesiasticum quando dicatur, n. 7 l. 13 tit. 13 part. 1.—competens laico, vel clerico ratione sui patrimonii, Legatus à latere illud beneficium conferre non poterit, n. 9 l. 13 supra dict. tit. 13 part. 1.—quæsitum ex præscriptione, an idem sit quoad omnia, quod si fundatione fuisset quæsitum, ibidem.—competens alicui ex privilegio, an Legatus à latere possit eo invito præsentare, ibidem ad fin.—qua de causa à laicis possideatur, n. 1 in fin. per text. ibi, t. 13 p. 1.—an veniat in concessione, vel venditione villæ, seu castri, n. 8 l. 68 t. 18 p. 5.—et quasi possessio ipsius per quos actus acquiratur, n. 4 ad med. l. 1 t. 30 p. 5.—et an in eo succedat filius legitimatus per Regem,

sive Imperatorem, cum illud sit spiritualibus annexum, n. 20 l. 4 tit. 13 part. 4.—liberti ex quibus causis perdatur, neque sit, n. 11 per text. ibi, tit. 22 p. 4.—an perdat per exactionem operarum liberti, et an per solam impositionem, ibid. in n. 9.—an amittat patronus, non solum propter exactionem operarum à liberto factam, sed etiam quoad alia jura, et ut illi non possit succedere ab intestato, num. 4 et 10 per text. ibi, l. 11 tit. 22 part. 4.—Et idem quod dicitur in patrono, locum habet in filiis ejus ascendentibus, et cognatis, ibidem in n. 12.—Jus patronatus quando possit cum universitate vendi, ut justè in emptorem transeat, n. 4 l. 13 tit. 5 part. 5, et num. 8 l. 8 tit. 15 p. 1.—Et an tale jus transeat ex venditione villæ, licet de eo nihil, neque de pertinentiis dictum sit, num. 5 dict. l. 15.—Jus patronatus an possit pignori, n. 2 l. 2 tit. 13 part. 5.—ecclesiæ, an transeat in substitutus fideicommissarium, n. 11 in fin. l. 12 tit. 5 part. 6.—Et propter jus patronatus quis non dicitur locupletior, ut propter ipsum possit pecuniariter gravari, n. 2 l. 6 tit. 9 part. 6.—Et an hæres possit ratione juris patronatus aliquem præsentare ante possessionem rerum hæreditariarum acquisitam, n. 3 ad fin. l. 1 tit. 14 part. 6.

JUS COMMUNE non trahit ad se maleficium factum per statutum, n. 1 in præm. tit. 1 part. 4.—et an deficiente jure regni sit ad jus commune, vel ad jus canonicum recurrendum, n. 2 in fin. l. 8 t. 14 part. 5.—nunquam per leges Partitarum corrigitur, nisi quando intervenit expressum, n. 3 l. 9 per text. ibi, tit. 13 part. 6.

JUS REGNI si deficiat, debet potius ad jus canonicum recurri, quàm ad leges Imperatorum, n. 2 in fin. l. 8 tit. 4 part. 5.—non corrigi jus commune, nisi quando invenitur expressum, num. 3 l. 9 per text. ibi, tit. 13 part. 6.

JUS PIGNORIS an resolvatur venditore offerente pretium, quando inter ipsum et emptorem fuit conventum, ut pretio sibi reddito venditori res reddatur, si emptor rem illam sic emptum pro pignore alicui dedit, n. 7 ad fin. l. 42 tit. 5 part. 5.—an solvatur debitor conferente, si creditor recipere recusaverit, gloss. l. 38 per text. ibi, tit. 13 part. 5.

JURA FEUDORUM, an à populo Romano, an vero à consuetudine processerint, n. 1 l. 1 tit. 26 part. 4.—non semper à legibus Partitarum sequuntur, n. 7 per text. ibi, l. 6 tit. 26 part. 4.—an habeant locum in ecclesia, ita quod feudum ab ea alicui concessum perpetuum sit, ut est in aliis, dict. n. 7.

JUS GENTIUM dicitur naturale, et de jure gentium dominia fuerunt constituta, n. 1 l. 31 tit. 18 part. 3.—an aliquid permutaverit in his, quæ sunt omnibus animalibus communia, ut aer, etc. num. 1 l. 3 t. 28 p. 5.

JUS OFFERENDI pretium, quod competeat defuncto, an transeat ad hæredes, etiam quando in pacto de eis nihil dictum sit, num. 3 l. 42 tit. 5 part. 5.—Et an hoc competeat venditori contra secundum emptorem, quando emptor rem alii vendidit, ibidem in n. 7 et 10.—Et de hoc jure offerendi pretium, in gloss. illius l. 42 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—Jus offerendi inter creditores, quanto tempore præscribatur, n. 2 l. 34 tit. 13 p. 5.

T. V.

JUS CREANDI tabelliones ad quem pertineat, et an consuetudine, et qualis ista esse debeat, num. 2 l. 3 t. 19 part. 3.

JUS NATURALE est, quod natura, etc. n. 1 l. 2 t. 1 p. 1.—dicitur gentium aliquando, et de jure gentium dominia fuerunt constituta, n. 1 l. 31 tit. 18 part. 3.

JUS NATURALITATIS est, ut res mea alteri non detur, etiam quantum ad dominium, n. 2 l. 31 tit. 18 p. 5.—potest quis consequi ex privilegio, et tales sunt veri cives, n. 14 l. 2 tit. 24 part. 4.—Et an talis ad beneficia admittatur, quando in confessione nihil dictum fuit, ibidem.—Jus naturalitatis an causetur ex cohabitatione per decennium in aliquo loco, ut et ipse cohabitans naturalis et oriundus ex illo loco dicatur, et ita beneficia habere possit, dict. n. 14.—an causetur ex eo, quod quis fuit natus in aliquo loco, in quo parentes ejus per decennium commoraverunt, si de animo discendi et recedendi ad propriam patriam verè vel præsumptivè consiterit, dict. n. 14.—an admittatur ex eo, quod civis originarius unius regni se in alium regnum transtulerit constituendo ibi domicilium, et an in regno deserto beneficia habere possit, gaudeatque illius regni privilegiis, n. 2 l. 5 tit. 24 part. 4.—Et an idem sit, in eodem regno mutet domicilium de uno loco ad alium, ibidem.—Et in quo naturalitas adhuc duret, licet originarius unius regni se in alium transferat, ibidem in fin.—Jus naturalitatis an amittatur subditi prodicione, vel ex alio minori delicto, ita quod ad honores in loco illo amplius non amittatur, ibidem in n. 5.—an amittat dominus, si cum uxore, vel concubina vassalli concubuerit, n. 6 l. 3 tit. 24 part. 7.

JUS COMPETENS venditori, ut ab ipso oblato pretio, res vendat ad ipsum redeat, an illud possit cedi alii per ipsum, n. 2 l. 42 t. 5 p. 5.—Et an istud jus ad hæredes transeat, etiam quando nihil de hæredibus dictum fuit, ibidem in n. 3.

JUS VISITANDI ecclesias quibus competat, n. 1 et 6 cum aliis ibi, l. 1 tit. 22 part. 1.

JUS DIVINUM an possit limitari, sive distingui per statutum Principis, n. 1 l. 29 tit. 18 part. 3.

JUS COLLECTANDI an pertineat ad illos, quibus castra concessa fuerunt sub protectione, et regimine cum mero, et mixto imperio, an verò remaneat penes illos quibus primò competeat, n. 2 l. 6 tit. 23 part. 4.

JUS CANONICUM, ET CIVILE, et an deficiente jure regni sit ad jus commune vel ad jus canonicum recurrendum, n. 2 in fin. l. 8 tit. 14 part. 5.—Jura civilia an debeant observari in curiis mercatorum, gloss. in præm. tit. 7 part. 5.

JUS REVENDENDI est individuum, n. 8 ad fin. l. 53 tit. 5 part. 5, et de hac revenditione, vide glos. illius leg.

JUS HOSPITANDI an habeant Barones in domibus vassallorum, vel an hoc solis Regibus pertineat, n. 2 l. 6 t. 23 part. 4.

JUS RETENTIONIS an competeat ratione impensarum, quæ factæ fuerunt in re commodata, vel deposita, n. 4 l. 9 tit. 2 part. 5.—Et an competeat pro expensis factis in infirmitate, vel in funere alicujus, quod sic, ibidem; competit etiam in aliis pluribus casibus, de quibus per